

A. 22

11.

In exequiis defunctorum

**HALOT TEME-
teskorra valo
ENEKEK.**

Azoknak kedvekert kik illyen utolso bukseg-
ben folgálnak, sive fedgettetek,
es ki bocsattattak.

Mostan penig ismet uyjobban Corrigaltattak.

Holozomán ref. l. 1. 1821. dec. 19
Hebr. 9. 27. *Leb...*

*El vegezet dolg hogy az emberek egysser meg
ballyanak, az utan itilet leszen.*

DEBRECENBEN

Nyomtatott Fodorik Menyihart által, 1632.

Ecclesiastici 7. 40.

In omnibus operibus tuis memorare novissima tua, & in aeternum non peccabis.

Ibidem cap. 30.

Melior est mors quam vita amara, & requies aeterna quam languor perseverans.

Augustinus de Disciplina Christiana.

*Latet ultimus dies, ut observentur omnes dies.
Serò parantur remedia cum mortis imminet periculum.*

Helius

R Ó V I D E L Ó L J A R O

Befed.

AZ Halottaknak el temeteseben nem minden nemzetek mindenkoron, es minden helyen egy szokást követtenek eleitül fogvan. Mert nemelleyek halottjokat az földön tartak sokféle Ceremoniaval: Nemelleyek meg egettek, es az porat valami edenyben bettek, es azt töttek el: Nemelleyek vegezetre halottjokat vizben vetettek: mely szokásokrol többben irnak az Historicusok. Sőt az kik Kereszten nevet viselnek-is, ebben nem mindenkoron egy törvent tartottanak, hogy az hiveknek Christus fületese előtt való rend tartásokrol ne folyjak. Elein altalan fogvan az Apostoloknak intesekből el hagyvan sok Poganyi szokásokat, igen egy-igyűkeppen temetkösitenek, Annak utanna az Papistalagh nevedven, ebben-is az Ceremoniak nevedtenek: mellyeket az ki olvasni akar meg talál R. Bell. Tom. 1. Az mi segény nemzetünknek nagy része Isten kegyelméből, ez Ceremoniakban nemelleyeket az rób Papistalaggal le tött, nemelleyeket meg megh tart, ugy mint harangozást nehöl, alamisna obást (melynek része altalan fogvan az Tor) Eneklest, Prædikallást, nagy koporso emeleseket es egyeb ez felet. Mellyek között ki legyen jóf ki nem, en itt nem vizsgálom. Az emberek semmit nehezben nem szenvednek, mint ha valami sokott dolgot, ha az binten nem jó-is, valaki improbal. Olvashatz valamit nemelleyik felől, Lamb. Dan. R. Bell. ellen. Azt mondhatom ha bannyak-is nemelleyek, hogy ha temetes nem volna, Mestert es Deakot nehezben tartanának: mint Prædikatorot, ha kereszteles, es esküves nem volna, oly balgatagok az emberek. Azert miért hogy Temeteskor mi köztünk enekelnek, az minemő enekeket akkorra irtanak tudos emberek, miolta az Ecclesia kezdetett reformaltatni,

azokat ez könyvben föttem, hogy azok eggyüt leven, az
Deaklag effele folgalatba elhessen velek. Az autorok neveket
el nem titkoltam volna, de kevesnek tudhattam meg az kik-
nek az vers fejekben nintsen, mellyeket külön meg jegyze-
ni nem búkseg volt. Itilem hogy egy-is nintsen igen reghi
benne: mert az Papistalagban Deakul mondottak officium
defunctorum, az Solart. Tovabba talaltam meg ezek kívül
többet is, jollehet igen keveset: de en-nekem elegnek tetse-
nek ezek. Es ugyan kevaonam ha immar nem többitenek.
Ötöttem három refre: Az elsőben vadnak az mellyeket az
halottas haz előtt szoktanak mondani. Az másodikban mel-
lyeket az halot ki vitelkor. Az harmadikban az mellyeket
az sir fölöt. De ez östas nem oly köteles, hogy változas
nem lehetne benne, mely az Cantoroknak ehessegen all,
Lagy egessegen jo enekes. Debreczenben Pünköszt hav. 12.
napjac, 1598.

E. S. U.

Emonius Szuhás-Ujfalvi

H A L O T

HALOT TEMETESKORRA VALO

E N E K E K.

3

E L S Ó R E S Z.

Melyben azok vadnak, az mellyeket az halotnak
fől vetele előtt szoktanak mondani.

Canticum Simeonis ex Luc. 2.

Simeon accepit Puerum Iesum in ulnas suas, & benedixit Deum, & dixit :

29. Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum, in pace.
30. Quia viderunt oculi mei salutare tuum.
31. Quod parasti ante faciem omnium populorum.
32. Lumen ad revelationem gentium gloriam plebis tuae Israël.

In quibusdam Ecclesiis Germanicis primum versum Minister
Ecclesiae : sequentes duos Chorus decantat. Quibus Minister Ora-
tionem subjicit respondente Choro , Amen. Porro Latinè can-
ticum istud hoc loco inferere placuit, donec convenienti melodia
in Ungaricum ab aliquo convertatur.

Precatio, ut Deus à morte æterna defendat,

ex Matthei Philadelphensis Græca oratione
sumpta.

Media vita in morte sumus. Quem quarimus adiutorem ; nisi te Domi-
ne : qui pro peccatis nostris justè irasceris, Sancte Deus, Sancte fortis,
Sancte & misericors salvator, amara morti ne tradas nos, Amen.

Hanc precationem Alardus Amstelredamus sic ex
Græco expressit

In vita medio mors dominatur. Ecquem igitur tandem quarimus, nisi te Do-
mine unicum vitæ authorem ? Ne quæso in malum memineris peccatorum po-
puli tui. O Sancte Deus : O Sancte fortis : O Sancte immortalis : neq̄ in tene-
brosa mortis tartara animas nostras, opus & imaginem immensa bonitatis tuae
cum sis totus misericors, ejicias, aut profliges, Amen.

K Ö N Y Ó R G E S.

Hogy Isten örök halaltul oltalmazzon : Mattheus Philadelphus
Görög oratiojabol vetetet.

A 4

Az

AZ mi életünknek közepötté, halaltul környül vetetünk, kit mi keressünk segedelmul, ki minket vigasztaljon, csak tegedet Uram, ki mi bűneinkert igazan most mi reánk meg haragudtal: Szent aldott Ur Isten: Szent erős Ur Isten: Szent idvözítő irgalmas Urunk, oh örök Isten, de ne hadgy minket bűneinkert gonoful el vesnünk, de mi halalunknak idejen legy mi nekünk nagy segedelmünk. irgalmaz nekünk.

M A S.

Esaias 64. részéből, az örök életnek dicsősegeről bizonyos halál után.

Tudgyuk Uram Isté hog mind meg kel halunk, de hiszük hogy az örök életre ismet mind föl tamaduk, mert te vagy életünk, te benned halalunk, te vagy föl tamadasunk.

Soha sem nem latta fül es nem hallotta, embereknek sine gondolattya azt meg sem gondolhattya, mely nagy dicsőséget az Ur Isten törzöt, az ötet beretőknek.

El törli az Isten köny-hullatainkat, es el tavoztattya mitőlünk mi keserűségünket, mert banat nem lefen, faydalom sem lefen, csak nagy dicsőség lefen.

Holott Uralkodik az Atya Ur Isten, az ő aldott dicső sene Fiaval, az mi Urunk Christussal, sene Lelek Istennel, mind egy hatalomban, mind örökkön örökke.

M A S.

Az holt ember föl allapattya felől.

Meg szabadultam mar en az testi halaltul, es meg menekedtem minden nyavalyaimtul, bűntül az halaltul ez csalard vilagtul, az örök karhozattul.

Lelkemet ajánlom az hatalmas Istennek, es testemet hagyom ő annyának ez földnek, ez világot penig az en feleimnek, es az benne élőknek.

Az testi halalbol megyek örök életre, es meg mondhatatlan öröme dicsőségre, kit kezdettül fogvan az Christus meg ferzet, az ő benne bizoknak.

Nin-

Nincsen már hatalma en raytam az őrdögnek, ez csalárd vilaghnak, sem az kegyetlen bűnök, mert Christus el ronta ezeknek hatalmat, az ő bent halalaval.

Az Atya Istennek vagok en szerelmében, az ő bent Fiaert kedveben, kegyelmében, refesse tótt engem minden örökében, az örök dicsőségben.

Dicsőség te neked örök Atya Ur Isten, es tiszteleg neked meg valto Fiu Isten, tellyes bent Haromsag egy bizony Istenseg, az örök dicsőségben.

ANTIPHONA PRO REMISSIONE

Peccatorum.

NE emlekezzel meg Ur Isten az mi bűneinkről: se atyainknak vetkekről: ne aly bossút mi raytunk bent Fiadnak kedvejert.

AZ HALALROL, ES AZ UTAN VALO dicsőségről.

Nota: Emlkezzünk mi kereszttyen nepek, &c.

FEjenkent mi erről emlekezzünk, hogy mi legyen vege életünknek, ez vilagon meg nem maradhatunk, menyországban azért igyekezzünk.

Azt jól tudgyuk bizonyyal meg kel halnunk, ez vileghol mindnyajan ki kel mulnunk, de kessegben mi azért ne esünk, mert Istenhöz menyben föl vitetünk.

Testünkben es lelkünkben vigyazzunk, Christus mondga mi el ne aludgyunk, kiseretben hogy mi ne jarullyunk, mert mikor jú azt mi nem tudhattyuk.

Ezt így mondgya Christus bent Mathenal, velhetetlen oraban ő el jú, mindenkoron azért kebek legyünk, ez vilagbol vigan el ki mullunk.

Kebicsük mi halatra magunkat, vigazásban es imadkozásban, hozza veši Christy mi lelkünket, ő. Atyának eleibe vishi.

Be ajánlya az ő bent Atyának, dicsekedik az mi hű lelkünkkel: azok ezek kikert en meg holtam, bent veremmel kiket meg váltottam.

Lelkünk nekünk testünkéből ki mulik, Ur Istennel örökke nyugo-

nyugobik, Christus Jesus kezében tartatik, itiletre fenyessen
adatik.

Testünkben mi mindnyajan föl tamadunk, Ur Istenben
nagy vigan nyugobunk, befedere terdet fejet haytunk, es ő
neki örökke udvarlunk,

Szebbek lefünk minden viragoknal, es dragabbak minden
aranyaknal, mikent az Nap fenlik az mi testünk, Ur Istennek
binenek etörte.

Az bentekkel dicsirjük az Ur Istent, Angyalokkal bent
Martiromokkal, minden nemzerbeli fok bentekkel, dicsiret-
ben ő neki ezt mondgyuk.

Szent Ur Isten, Szent erős Ur Isten, foghatatlan aldot
bent Ur Isten, dicsirteffel az te bent Fiaddal, Szent Lelekkel
örökkön örökke.

M A S.

Szent Ianosnak 17. rebeből, az örök életről.

AZ örök élet mi legyen, Jesus Urunk nagy sepen meg ta-
nit az bent Janos által, Irafanak tizen-het rebeben.

Ez ugymond az örök élet, hogy meg ismerjenek teged elő
örök Atya Istent, s-kit el bocsatal az Jesus Christust.

Az örök élet azért ez, az nagy Istent es az ő bent Fiat bin-
ről binre latni, az mely latas ez földön kezdetik.

Azok lattyak penig Istent, az kik hisnek az ő bent Fiaban,
Ur Jesus Christusban, mert ez az ő Atya akarattya.

Ez vegre mondgya az bent Pal, mostan lattyak az mi Iste-
nünket, mint külső tükörben, de akkoron binről binre lattyak.

Mert ember semmel nem latta, sem hallotta sem gondol-
ta soha, minemű nagy jokat, Isten forzót ötet beretöknek.

Azert az örök életben, az mi testünk halhatatlan leben,
dicsősleges leben, lelki leben es örökke leben.

Fenlik mint az sepe fenyes nap, vilagoskodik mint az sepe
esillag es az fenyes Angyal, az mi edes Atyank Országaban.

Ez remenfegebé voltanak, az Adamtul fogva mind eddig-
len, minden Keresztyenek, mi is azért ugyan ebben legyünk.

Dicsir-

Dicsirteffel Atya Isten , ſent Fiaddal Ur Jesus Chriftussal,
mind egy hatalomban , ſent Lelekkel mind örökke , Amen.

M A S. Vigyazatra valo intes.

O H te meg halando emberi nemzetseg , ez vilagban el-
ted melly igen vesetseg, ha teneked nem kell Chriftus
egy idvölsegh.

Mit üzöd olly igen ez arnyek vilagot, mit követed testi
forgalmatossagod , miert nem hagyod el az fok csalardsagot.

Csak foglalatos vag' hivsagos dolgokban, a fok reſegsegben
es tobzodalokban , külömb külömb fele fok gonofsagokban.

Tudod hog' a halal raytad uralkodik, nem tudod melly ora-
ban lelkedet ki visik, valamiként etel tudgad meg kerdezik.

Im az Ur Istennek raytad nagy ostora , külső ellensegnek ő
nyomorgatasa, hirtelen halalnak rettenetes volta.

Dög halalnak merge raytad latod vagyon , mit tuds benne
ha ma lelked el ki mullyon, Isten eleibe sam-adafra állyon.

Meg sem ismered meg te állapotodat , nagy vakmerősegre
vetőtted magadat , mit csudalod tehat Istennek bossujat.

Jay a te eleted ollyan mint az virag, nag' hamar meg hervad
meg ſarad es meg aſ, illy habnot ad neked ez vesendő vilagh.

El mulik mint arnyek ember a te napod, mint a füst a párah
eleted ha latod, egy sem pillantasa hogy ha elb nem tudod.

Ebredgel föl immar magad vedd esedbe, hadd el bűneidet
ely jambor eletebe , Isteni felelembe hitbe remensegbe.

Nagy örömmel keſűly az Chriftus napjara , mikor el jó
hozzad az te halalodra , vigan varjad ötet ſabadulasodra.

Mert minden inſeghöl akkor ki ment teged, igert boldogsa-
god meg adgya teneked, ha ő benne leben hited remenseged.

Halalod orajan hijad segitsegre , lelkedet ajanlyad hatal-
mas kezeben , hidgyed teged visen örök dicsőseghben.

Kerjük azért mi-is mi Idvözitönket , halalunk idejen el ne
hadgyon minket , de adgya minekünk örök eleteinket.

Dicsirteffel Atya Mindenható Isten , es az te ſent Fiad ve-
led egyetemben, es Sz. Lelek Ur Isten mind örökke , Amen.

B

M A S.

M A S. Az halálról való emléköztetés. Batizi Andrasé.

Ember emlékezzel az somoru halálról, emlékezzel az halálnak rövid orajáról, Emlékezzel emberi állat ingyen majd meg kell halnod.

Ember el változik mint az mezei virág, holval reggel meg viragzik estvere el hervad, Emlékezzel emb :

Mezítelen jöttel az te Anyad meheből, földből lőtél földé ismeg ingyen majd el változol, Emlékezzel emb :

Senki azt nem tudgya holott leßen halála, az orajat, az idejet senki meg nem tudhattya, Emlékezzel emb :

Azert vigyazzatok mint az Christus meg mondta, mert nem tudgyatok hogy ha reggel avagy estve leßen, Emlékez:

Az Christus az élet es ő az föl-tamadas, az kik őtet hittel varjak, meg nem csalatkoznak, Emlékez :

Azert búkleg nekünk ezekről emlékeznünk, varjuk vigan halalunkra az Istennek sent Fiat, Emlékezzel emberi állat ingyen majd meg kell halnod.

M A S.

Az halálnak eredetiről, es abból való ki menekedésről.

N O T A I A.

Emlékezzünk mi keresztényen nepek:

Illik nekünk erről emlékeznünk, mikent jutott halálra mi ígyünk, es mint lehet ki menekedésünk, szabadságunk örök idvőségünk.

Az mint írja Moyzes könyveben, első ember teremtetett eppen, álhatatos es sentseges testben, de meg csalá őrdógh kigyó kepben.

Tiltott fának gyümölcsében evék, az Istennek ellene vetkezek, az halálra ott köteleztetek, mi reánk-is halál ugy varmazek.

Haró fele halál reánk álla, eggyik az bűn telkünknek halála, másik az mi testünknek halála, harmad pedig örök halál kennyá.

De mi raytunk Isten könyörüle, Affony magyat hogy nekünk

künk igire, lön az Christus Ábonyának bülötte, ki az kígot, 6
ördögöt meg töre.

Noha testi halalt meg kostolunk, melly az bünert uralko-
dik raytunk, de az örök halal nem halalunk, Christus által
mert meg szabadultunk.

Ez remenfeg hañnal csak azoknak, kik Christusnak erde-
meben biznek, hitetlenek halalban maradnak, az pokolnak
tüzere hanyatnak.

Hidgyünk azért az Jesus Christusban, kerjük őtet tartson
meg hitünkben, sent Attyanak vigyen orfában, dicsirhes-
sük örök boldogságban.

M A S.

Az halalra menő ember bol előőr: az utan az mellette vigyazok,
kik annak boldog ki mulasat kivannyak. N. K. T.

AZ Ur Istennek jo akarattyabol, sent igijenek hallasabol,
ertettem en idvőssegemről, kiből vigh az en lelkem,
nem rettegh semmit az pokolbeli őrdögtől, mint ki megh
foztatott, minden erejetől.

Te ez vilagot igen sanad, sent halaloddal kit meg valtál,
az halalt nekünk hogy meg rontad, lelkünket meg nyugotad
es sent Atyadnak kedveben jutatad, feles ez vilagon mind
prædikaltatad.

Az en testemből ki őltözöm, az földnek őtet már ajan-
lom, az itilette meg föl vesem, kit meg eppit az Isten, az
en semeimmel es őtet meg latom, ezen állapotban itt az
kiben voltam.

Már közzületek en ki megek, magas mennyorságban föl
megyek, regi Atyakkal egyyüt lebek nagy vigaságban çek,
es az itilette ismeg föl tamadok, ezen en testemben ugyan
ti veletek.

Vigan megyek Ur Isten hozzad, mert en hitem nez csak
te read, meg ne utallyad az te solgad, kit igazgat sent Fiad,
ki által minekünk ajánlad te magad, es sent orfagodnak
örök birodalmát.

Az en halalom csendes álom, bűneimből szabulalom,
kikert megh holt az en Christusom, ő maga bizonylagom,
leben az utolsó napon tamadasom, es itilet után örök vigá-
sagom.

Mert el mulando mind ez világ, kiben életünk mint az
virag, kit ha meg süt az Nap el hervad, mindenestül el fá-
rad, de az igazság örökke meg marad, mert csak az Ur Chri-
stus örök vilagossag.

Kerünk Ur Isten mi tegedet, az te fiadat hogy be vigyed,
fent országodban legyen veled, mert vallotta hitódet, kiert
ki ontad a te b. veredet, es bőnyű halakra adad fent testedet.

Legyen dicsiret az Atyanak, vele egyemben fent Fia-
nak, az fent Lelekkel mi Urunknak, kit az Hívek imadnak,
es az Mennyei fent Angyalok solgalnak, kik az boldogsagra
minket haza varnak.

MASODIK RESZ.

Mellyben vadnak azok, mellyeket szoktanak
mondani halott ki vitelkor.

1. Cor. 15. Az föl tamadással, es itilettel intetünk cle-
tünknek megjobbitásara.

E Mlekezzünk mi keresztien nepek, hogy megh halljunk
testünkben vetkünknek, uy életet viseljük elstünknek,
ki mulaszt varjuk mi lelkünknek.

Az fent iras vigasztal beonúket, ne gyötörjük fúntelen
testünket, ne sirassuk ugy az hallottakat, mint Poganyok re-
gen Poganyokat.

Hidgyük Jesust erettünk hogy megh holt, föl tamadot ugy
mint meg monta volt, azoakeppen az bűneek ki megh holt
uy életre Christussal ez föl költ.

Mint Adamban mindnyajan megh holtunk, az Christus-
ban ugyan meg életünk, mert az Christus első tamadasunk,
ő utanna mi-is föl tamadunk.

Chri-

Christus le šal magas meny-orfagból, Szent Attyanak pa- 7
rancsolattyabol, mint mennyei jofagok az égből, dicsirtetik
Angyalok favabol.

Kik Christusban hit által el nyugobnak, leg előbör azok
fól tamadnak, eleiben vitetnek Urunknak, nagy hirtelen mi-
helt el ragattarnak.

Az Ur Christus orfagat ajanlya, bent Attyanak azt miko-
ron adgya, ellensegit hogy mind megh birandgya, es hatal-
massagat el rontandgya.

Keresztenek mind föl serkenyvetek, meg lassatok hogy ne
vetkezzetek, bent irasra igen fiesstetek, hogy ne legyen hit ki-
vül életetek.

Ha viseltük Adának ábrázattya, Christusnak-is visellyük
ábrázattya, az test es vér az Isten orfagat, nem birhattya
semmi vigasagat.

Fól tamadunk mindnyajan itiletkor, es mi mind el valtoz-
tatunk akkor, az Istennel lesünk mi mindenkor, ez igikre
nezzünk mi mindenkor.

Ez igiket a nagy bent Pal irta, hitetlenek ellen tamastotta,
tanusagra mindennek ki adta, kiből nekünk örömet tamasra.

Dicsirtettek az Atya Ur Isten, ó igije az Fiu Ur Isten,
egyetemben bent Lelek Ur Isten, bent Haromsag egy bi-
zony Ur Isten.

Könyörges : hogy Isten, mivel-hogy bizonynal meg halunk,
jo ki mulast adyon.

Nota : Ier temesük el az testet, &c.

ADgy idvössleges ki mulast, Ur Isten es el nyugovast, te-
stünk berint jo meg halast, mind holtig adg igaz vallast.

Nincs itt maradado varasunk, de jóvendöt kell kivaonnunk,
örök életet csak varnunk, ez remensegben ki mullunk.

De földön olyan életünk, miként az virag kit nezzünk, el
valtozik mi életünk, koporsóban be tetetünk.

Rothadando test enyefik, földé ismeg el valtozik, lelkünk
Istenben nyugofik, mig ez vilag el vegezik.

Értelmünk nincs ebből nekünk, mikor vegezik életünk,
Christustul azért intetünk, hogy mindenkor kebek legyünk.

Azért tellyes kebülettel, varjuk Christust igaz hittel, hog
ki mutlyunk nagy örömmel, be mehesünk bölcs szűzekkel.

Senki magat el ne bizza, lelkét Istennek ajánlya, nagy
bizodalommal vallya, hogy Christust ez testben lattya.

De nagy dicsősegek leßen, hiveknek az itiletben, hogy föl
tamadnak ez testben, leßen az örök életben.

Ezen testel föl tamadunk, ezē kezzel labbal allunk, Chri-
stusnak akkor udvarlunk, regi bentekeket meg latunk.

Semmi faratsag testünkben, de mint az Nap fényes leßen,
negezsegünk ott nem leßen, de nagy gyorsasagunk leßen.

Istennek kegyelmes sava, hiveket akkor be hija, örökke
való országba, az Angyali tarsasagra.

Istennel örökke leßünk, testestül lelkestül élünk, mind
örökke ott örülünk, kit most ki nem jelethetünk.

Dicsirteßel Atya Isten, te fent Fiaddal mennyegben, fent
Lelekkel egyetemben, örökkön örökke, Amen.

M A S.

Esaiasnak 26. reßenek utolso három verseböl: hogy az Istennek
az megh holtakra nagy gongya vagyön.

Nota: Ier temessük el az testet, &c.

AZ Istennek jo voltarol, emlekezzünk mondasarol, ro-
lunk gond-viseleseröl, értük mit mond halalunkrol.

Az Esaias Propheta, mindeneknek irvan hadta, hogy
Isten öket nyugottya, kik meg halnak hogy meg tartya:

Mert ismeglen föl tamasztya, erős hittel bizonyittya, az
holtakat hogy föl költi, es országaban be visi.

Ezt csak teßi hogy dicsirjük, jo voltat el ne feleytsük, de
föi inkább magasztallyuk, kik az föl tamadaßt varjuk.

Ezeket nyugodalombā, be küldi ágyas hazaban, es hadga
hogy nagy örömben, ott nyugodgyanak az földben.

En hiveim mennyetek be, kaputokat zarjatok be, egy ke-
vessé regyetek be, hogy haragom ne mennyen be.

De

De csak egy keves ideig, leétek egy sem-pillantásig, s mig 8
haragom el mulik, mind ott nyugodgyatok addig.

Mert az Urnak nagy haragja, mayd meg indul nagy ereje,
es az földön lakozokra mayd bal kemény itileti.

Kivel az ő ellenlegit, el veszi hitetlensegert, de meg tartya
az ő nevet, benne valo bizodalomert.

Többe az föld az ő veret, el nem reyti az ő testet, de Isten
az ő eleter, ismeglen meg adgya lelket.

Nagy vigasag ez minekünk, mikor földben temetterünk,
mert ismeglen együt lefünk, Istennel mikoron lefünk.

Az mi meg holt Atyankfia, bizonyyal Istennek fia, mit
sirunk ha az ő háza, neki csendeß nyugodalma.

Az mi dolgunk nyomorusag, az ő dolga csak vigasag,
kerjük hogy örök igazsag, legyen velünk fent Haromsag.

Adgya nekünk ő fent Lelket, halalunk utan orfagat, lat-
hassuk nagy boldogsagat, örökkön örökke, Amen.

T M A S. Nota: Emlkezünk mi keresztyn: &c.

Udyuk azt hogy fejenkent meg kell halounk, mi lel-
künkkel testünköl ki mulounk, ez vilagut bizonyyal
meg valounk, föld gyomraban tetetven meg rowounk.

Halal kinnya soldgya mi bününknek, fokkeppē kel lakol-
ni testünknek, akarattya ez az nagy Istennek, mert ellene ja-
rank törvenyenek.

Oka berint Isten cselekedik, semmi hamis töle nem tete-
tik, az mi testünk igazan rontatik, ooha nekünk meclatlannak
teszik.

Mert Istennek vegezet tanatja, bünös testnek Orfagat nē
adgya, meg kell annak ekkeppen sirulnia, az Istennek binēt
ugy latnia.

Arra legyen már nagy gondunk nekünk, idvösseget mi-
keppen nyerhetünk, mert ha ő hozza jól nem keßülünk, nem
jo veggel esik az mi golgunk.

Siketsegre ne vegük ezeket, ha vesni nem akarjuk lelkün-
ket, erisük meg az igaz keßületet, a mint tanit a s. iras tanitket.

Az

Az kefület az poenitentis, minden fele bűnnek el hagyása, életünknek jobban változása, es bűvünknek Christusban bizása. Le kell vetnünk az regi Adamot, el kell hadnunk minden gonoszságot, kell követnünk az artatlanságot, igazságot minden tisztaságot.

Bűvölködgyünk jó cselekedettel, fepek legyünk hittet, remenféggel, kegyelleggel egy más bűretettel, józanfággal mer-tekletelleggel.

Ezt nevezi Urunk vigyazásnak, Szent Pal penig az jó vi-tezfegnek, kit könyörgéssel nyerhetünk magunknak, helye vagon itt az imatásnak.

Nem gondolnak sokan az intellel, más vilagra valo kefű-lettel, maga tartoznak ez fizetéssel, még is vadnak azért ke-meny bível.

Serkennyünk föl hát az bűn álmabol, vilagosfallyunk meg az vakfágbol, terjünk ki az órdög orfágbol, hogy ne efsünk ki az menyorfágbol.

Júy mi hozzánk Christus bűnt Lelkeddel, vigasztaly meg h bűnt ígeretteddel, valtságodnak tellyes erdemével, hogy val-hassunk teged igaz hittet.

Szent Atyaddal teged dícsírhefsünk, mert csak túled va-gyon idvöllegünk, bűnt orfagod közöllyed mi velünk, dí-csóféggben hogy veled elhefsünk.

H A R M A D I K R E S Z.

Mellyben vannak az Enekek, mellyeket az
fir felett foktanak mondani,

Az hallottak esendesseggnek, es föl-tamadásnak remenfége alatt remattetnek el.
Az bokor nota kívül mondhatni az: Adgy idvölleges ki, &c.

Ísmeg: Istenünkhöz fohazkodvan: Notajara.

IEr remebsük el az restet, kiről ne legyen ketfegünk, hogy az itiletnek napjan, föl nem tamadna igazan.

Föld es az földből valo ő, földé visontag lejendő, de föld-ből ísmeg föl tamad, Urnak bűvat mikor hallya.

Az ő lelke örökke el, az más vilagon Istennel, ki bűnt Fia-nak általa, őtet bűnből meg váltotta,

Az ő

Az ő nagy nyavalyasága, jutott immar boldogságra, ha vi- 9
felte Christus igazat, az halál neki nem arthat.

Lelke csendességben nyugdik, teste az földben aludik,
honnán itilee napjára, föl támad nagy vigaságra.

Itt volt ő nagy felelemben, de ott lehen csendességben,
örökke való örömben, es hatalmas fényességben.

Jer hadguk itt őt aluani, Christus Jesusbā nyugodni, es bor-
galmatossan vigyazzunk, mert nekünk is meg kell haluunk.

Erre Christus adgyon erőt, ki vérevel minket ki vótt, az
védelmes pokolból, es az veghetetlen kinből.

Ő mi túllunk dicsirtettek, örökke magasztaltak, egye-
temben az Atyával, es bent Lelek Ur Istennel.

M A S. Pœnitentia tartásra való intes.

E Mikkézzel elő ember, neked föl a holt ember, ne csudal-
kozzal most en raytam, ki vagy en voltam, tegnapi na-
pon en eleven voltam, most jól látod hogy meg holtam.

Azt jól tudod meg kel halnod, ez világból ki kel mulnod,
nyavalyas lehen az te dolgoz, míg élő addiglan, életed ha
meg nem jobbitod világban, rehetlen lehen boldogságban.

Hadgy beket az kevelységnek, tegedet igen intlek, tekints
magadat erőtlennnek, gyarlagosnak, ez mai napot ha neked
engettek, holnapot meg sem igertek.

Ne halásfad napról napra, terefedet sokára, mert az halál-
nak ő orajat senki nem tudgya, az embert Isten hirtelen föl-
littya, nagy hamar meg kel halnia.

Nam jól tudod mint lón dolga, amaz iffju magában, föl
fualkodek ő dolgában, gazdagságában, kinck az Isten lelket
meg kivana, hirtelen mert ő meg hala.

Az gazdag-is am mint jara, az mint bent Lukats írja, te-
metese mert lón pokolban, olly nagy kenokban, az begeny
Lazar Isten orságában, be mene nagy boldogságban.

Azert mostan keresztyenek, ti kik ez földön élték, megh-
terni bünből siessetek, es jól ellyetek, mert igen rövid élete
embernek, mit bent Job mond, meg ertsetek.

C

Rövid

Rövid embernek élete, kit Ábonyi-állat búle, tellyes nyavalyakkal ideje, minden ósvenye, mint mezőbeli viragoak seplege, így mulik ember élete.

Mint az arnyek az folyhőben, el fut fel az föllegben, így te ne bizzal életedben, jó berencsedben, mert ha ma voltál nagy jó egessegenben, holnap lehetz betegsegenben.

Azert úgy ély ez vilagban, keß legy minden oraban, befallanod az koporsóban, vigh legy Christusben, hogy mikor lelkedet kerik markaban, add neki batorlagben.

Dicsirte Isele Atya Isten, Fiaddal az Christussal, es vigasztol bent Lelekkel, minden időben, Adgy nekünk igaz hitet ez vilagban, mehefsünk bent orságodban.

PRUDENTII CARMEN

in exequiis.

*Iam mœsta quiesce querela,
Lachrymas suspendite matres
Nulla sua pignora plangat,
Mors hæc reparatio vitæ est.*

*Quid nam sibi saxa cavata,
Quid pœchra volant monumenta?
Res quod nisi creditur illis,
Non mortua, sed data somno.*

*Nam quod requiescere corpus,
Vacuum sine mente videmus,
Spatium breve restat ut alti,
Repetat collegia sensus.*

*Venient cito secula cum jam,
Socius calor ossa revisat,
Animataq; sanguine vivo,
Habitacula pristina gestet.*

*Quæ pigra cadavera pridem,
Tumulis putrescenda jacebant,
Volucres rapiuntur in auras,
Animas comitata prior es.*

*Sic semina sicca virescunt,
Iam mortua, jamq; sepulta,
Quæ reddita cessite ab imo,
Veteres meditantur aristas.*

*Nunc suscipe terra fovendum,
Gremioq; hunc concipe molli,
Hominis tibi membra sequestris,
Generosa & fragmina credo.*

*Anima fuit hæc domus olim.
Factoris ab ore creata,
Fervens habitavit in istis,
Sapientia, Principe Christo.*

*Tu depositum tege corpus,
Non immemor ille requireret,
Sua munera victor & author,
Propriiq; anigmata vultus.*

*Venient modo tempora justa,
Cum spe Deus impleat omnem,
Reddas patrescenda necesse est,
Qualem tibi trado figuram.*

UGYAN AZON MAGYARUL.

Atyak, es Anyak vigasztaltatnak gyermeköknek
fől-tamadásával.

Hadgya:

H Adgyatok el hív keresztényenek, fájdalmat ti síveteknek, jó
senki ne sírassa halottyat, mert vötte ő nagy boldog-
ságot.

Anyak sünyenek megh sírastul, el feletkezzenek fiak-
rol, mert nem halál az ő halál, de életben meg újjulafok.

Ezkeppen az el vetet magok, rothadással nevedenek, és
es sepen fejeket vetendők, vegre jó gyümölcsöt adandok.

Fogad be azért az holt testet, kebeledben föld veded őtet,
takargassad az ő tagait, mint az edes Anya magzatit.

Szent Leleknek edenye volt ez, az Istennek semelye volt
ez, az Christus Jesus lakott ebben, volt Isteni felelem ebben.

Föld híven tarts az testet benned, mert mikor az Christus
el jüvend, meg kívánnya ottan ezt túled, így leszen bizoannyal
el hidgyed.

Noha mostan ő rothadando, es idővel porra lejendő, de föld
tamad Isten sávara, es Angyali trombita sora.

Mostán az Ur Istent dicsírjük, az ő nevet föld magasztaljuk,
ki három semelyben egy Isten, dicsírtessek örökke, Amen.

M A S. Pœnitentiara valo intes.

Nota : Oh te meg halando emberi nemzetseg, &c.

H Alando emberek kik most jelen vadtok, ti veg oratok-
rol úgy gondolkodgatok, mert atyatok fia halva jól lát-
tyatok.

Az halál fizetes törtent ma ő rayta, ez után kin esik csak
az Isten tudgya, mert ő hatalmaban életünk határa.

Rettenesseget inditson ez nektek, ha vakmerőkeppen
bűnben elendetek, kemény sam-adafra jut az ti igyetek.

De mint fogtok samot adni az Istének, ha ellene jartok az
ő igeiének, veget nem akartok vetni bűnötöknek.

Magatokat kerlek el ne hitessetek, Isten kegyelmeről meg
emlekezzetek, hejaban ne legyen arról remenségtők.

Az Christus halála sem háfnal mindennek, sem érdeme-
seknek sem bűnben élőknak, háfnal csak az igaz hív keres-
tyeneknek.

Ne bizzatok azért ember érdemeiben, se ne maradgyatok
samtalan bűnökben, rebesek úgy lestek Isten kegyelmében,
Idvőségét minden igazan keressé, Christus érdemeiben
bizodalmat vessé, hitit sent élettel jól meg ekesítse.

Ki végig meg marad hitben az idvözül, testi halálhoz-is
jó rendel az késül, Christussal örökke menyországban örül.

Aldot legyen Atya, Fiu, es sent Lelek, minden allatoktul
ő magasztaltassék, dicsiret tistesség ő neki adassék.

M A S. Az halottak csendességnek es föl-tamadásnak re-
menlege alatt temettetnek el.

Nota: Iert temessük el az testet: &c.

Iert tegyük el az testeket, adgyuk meg tistességeket, jelen-
csük meg mi hitünket, atyafi szeretetünket.

Földből teremtetek voltak, földé isméglen változnak,
itilette föl tamadnak, mikor hallyak havat Urnak.

Ez vilagon miglen életék, sok nyavalyakat bevedtek, ki-
ből már ki menekedtek, nagy nyugodalomra mentek.

Az Christusnak sent halála, lott ő nekik valtságokra, es az
ő föl-tamadása. lott meg igazulásokra.

Már sem orbög sem az halál, nem arthat nekik bizonynal,
meg váltattak Christus által, mondhattak azt batorlással.

Oh te halál hol fulakod, pokol hol az te diadalmad, nincs
raytunk semmi hatalmad, meg törtet birodalmad.

Csendességben úk nyugosnak, de az remenységbe vadnak,
hóg meg úk föl tamadhatnak, menyben meg koronaztatnak.

Gyarlok voltak ő testekben, de lesnek nagy dicsőségben,
hogy föl tamadnak örömben, mint nap ő fényességében.

Mi nekünk-is legyen hitünk, ez jokban rebesek legyünk,
ha Christus Iesusban hívünk, örök boldogságot vessünk.

Dicsirteffel Atya Isten, Fiu es sent Lelek Isten, sent Ha-
romság egy Ur Isten, neki dicsőség mennyegben.

M A S.

Az halállal, föl-tamadással, es itilette intetünk
életünknek meg jobbitására.

Emlekez.

Emlékezzünk az utolsó napról, ez világból mi ki mulla- **II**
sunkról, es az mi testünknek föl-tamadásáról.

Ez világban ember csak oraig vagy, mint az arnyek te csak olyatan vagy, Istennek te csuda draga edenye vagy.

Az Christufnak verevel valtót vagy, azért teged világhā ō nem hágy, hald meg, az Christufnak nagy draga fia vagy.

Nyomorufag ez világban életünk, felelem es retteges mi utunk, vilagnak miglen arnyekaban buydosunk.

Az Christuffal mi eggyüt vigadunk, föl-tamadásban ha bizandunk, örökke ō vele mi ugy dicsekedünk.

Ezkeppen ō azokat föl-költi, hatalmaval es meg ekesíti, menyorságban ōket örömbe be vísi.

Ne csudallyuk testünknek romlasat, ebből ertyük Christufnak hatalmat, bizonyittya ezzel ō föl-tamadásat.

Mikeppen a buza sem meg rothad, azonkeppē mi testünk meg rothad, de azért mi testünk sok gyümölcsöt hozhat.

Mi testünkből az lelek ki mulik, az Christushoz lelkünk vitettetik, itilet napjaig mind ott tartattatik.

Az itilet napjanak előtte, azon lelket ad az mi testünkben melly testben előtte állunk itiletre.

Melly nag gondgya rolunk az Istennek, ha testenek es az embereknek, meg rothad mi testünk-is meg ezek lesnek.

Ezen kez es labbal ō előtte, ezen testben udvarlás nekie, mikor Angyaloktul vitetel eleiben.

Két fele nepek akkor föl-tamadnak, jok, gonosok eleiben álnak, az jok gonosoktul ott el választainak.

Nag dicsőségben ott az hivek lesnek, veghetetlen öröm-
ben vitetnek, gonosok Christustul pokolra vettetnek.

Az utolsó nap előt nem leszen, dicsőségben el nem eref-
tetel, miglen ez vilagnak ō vege nem leszen.

Abrahamot gondold meg ha mult ki, az Christufnak sinet ō meg lani, kivana Christuffal eggyüt gyönyörködni.

Ez vilagon egy ember sem leszen, dicsőségben mikoron be vísen, jollehet tegedet oltalmaban veszen.

Fől emellyed ember te fejedet, ismerd meg már az te te-
remtődöt, ne keresd bertelen te el veszedet.

Ez vilagon az iget úgy halgald, hogy te vele mind örökke-
elhefs, Christusknak előtte vele dicsekedhefs.

Semmi marhad nem kel az Ur Istennek, csak sivedet ki-
vannya teneked, meg lassad az Christust el ne vessed túled.

Semmi neked te nagy gazdagfagod, itiletnek napjan Ura-
fagod, nem lehet teneked azokkal valtfagod.

Szamat vesen Isten az hivektől, itiletet vesen mindenek-
től, meg retteny immaron gonos életedtől.

Rebeltefs Urunk minket ezekkel, vigy be minket az te hi-
veiddel, az te sok rendbeli hiv keresztényeniddel.

Dicsiret es dicsőség mennyeben, mert jól hiszük hogy mi
keresünkben, meg halgattal minket esedezesünkben.

M A S.

Könyörges, hogy az Christus halalunk orajan
ne hadgyon.

Iesus Christus Istennek sent Fia, bűnösöknek igaz meg val-
toja, kereszt-fán ki halaloddal, Atyad kedveben jutatal.

Keserves kín vállalodert, kegyelmezz nekem halalodert,
halallal bay vivalomban, biztald lelkem ki multaban.

Szememnek vilagossaga, fülnek mikor meg fodgy hallasa,
nyelvaek el jú meg allasa, közelget sivek romlása.

Bodolni ha kezd en elmem, el tavoznak túlem segedim,
ne hadgy, ne hadgy oh Christusom, segely utolso oramon.

Ez életnek arnyekabol, vegy ki halalnak nagy kinnyabol,
ördögnek csalardsagatul, oltalmazz alnokfagatul.

Lelkőmnek adgy jó ki mulast, kezedben adom azt nagy
bizvast, testemnek földbē nyugovast, el jutódik adg aluvast.

Az te itileted napjan, allas engem elődben batran, Szó-
sollom legy akkor nekem, az életet add meg nekem.

Mint igidben fől fogadtad, esküvel bizonyitottad, Bi-
zony, bizony mondom nektek, igimben lehen etettek.

Ha azt

Ha azt ti még tartandgyatok, nem foythat meg soha halat- 12
tok, es ha binten most meg haltok, csak álom leben halatok.

Az en hatalmas kezemmel, abbol ki hozlak nagy örömmel, orvágomban ti lakatok, örökös leb maradtatok.

Velem leben örömetek, kit csak en börzöttem ti nektek, változik keserűsegtok, boldogság leben tijegek.

Engedd nekünk mind ezeket, Ur Jesus ki nyerted ezeket, bocsásd meg mi bűneinket, adgyad valhassuk ezeket.

Mikor halalunk orajan, el jár lelkünknek ki mulasa, igid támaszba hitünk, csak te vedd hozzád lelkünket.

M A S. Az életnek rövid voltaval intetünk az lelki
vigyázásra.

EMBER emlekezzel utolsó napodról, az te halalodnak bizonyos voltáról, az te életednek keserű voltáról.

Az benti irást nezzed mit ből életedről, bizonyos tében te állapotodról, az mit az irás mond nincsen kétség arról.

Szent David Propheta életéről azt mondgya, olyan mint az árnyék az embernek napja, mert hamar el mulik azt minden jólattya.

Olyan mint az álom embernek élete, es olyan mint a fű ki reggel virágzik, de este hogy meg a tűzre bocsattatik.

Sz. Job Patriarcha életéről azt mondgya, az embernek napja, mint az beres napja, melly hamar ki telik es jutalmat varja.

Melly kicsin az csöp viz olyan az mi napunk, es melly kicsin az mák olyan mi életünk, mint bölcs irásból azt meg tanulhattuk.

Mint az fűst az ből hamar el olatik, es mint az kőd napnak fenyevel veretik, az mi életünk is hamar vegetetik.

Mint az fűt követ az bölcs meg azt mondgya, olyan mi életünk mint hajónak nyoma, mint madarnak nyoma, es az nyilnak nyoma.

Olyan mint az harmat embernek élete, melly reggel az földnek bínere le esik, de el bérad ottá mihelt az Nap eri.

Micsoda

Micsoda az élet bent Jakab azt kerdi, olyan mint a párah
melly kevesse tartik, de hamar el mulik es semminek latik.

Mit ragaszkodol hát az te eletedhez, mert nyilván te ember
nem bizhatol ehez, sem ez földön valo ez vilagi jokhoz.

Nincsen neked ember maradando helyed, nincsen mara-
dado varasod ez földön, az mi varasunkat fejenkent keressük.

Itt hágy ideiglen mioket az Ur Isten, hogy az Jesus Chri-
stust tanuljuk az földön, dicsirjük az Istent mindenkoron
ebben.

Vigyazz azért ember az te életedben, meg ne győzzön
teged ördög kefertetben, könyörögj Istennek hogy teged
segitsen.

Tanuljad naponkent Istennek igijet, hogy az Jesus Chri-
stust meg ismerjed innen, ennek befedehez fadjad életedet.

Batorfogos ember ki Christust ismeri, nem fél az ördögtől
mert Christus segiti, nem fél az halaltól mert Christus életi.

Hadd el immar ember a nagy retegseget, a nagy torkossa-
got melly rontya sivedet, a nag irigseget, es a nagy röstseget.

De vigyazz te inkab az Christus napjara, mert nem tudod
napjat sem orajat annak, te azért mindenkor kés legy ha-
lalodra.

Hogy ha te azt tesed, ez sokat meg hallod: jövetek el im-
mar birni az országot, mellyet en tinektek regé szerzetté volt.

Dicsiret Atyanak es az ő Fianak, es az vigasztalo bent Lea-
lek Istennek, tiszteletet tegyünk mind fejenkent ennek.

M A S.

Mivel-hogy az hiv ember az halál által öröme megyen, nem
kel ki mulasan keseregni

Nota: Haghyatok el hiv keres: &c.

Isten hivei az kik vadtok, kik Christuban igazan biztok,
bizony nagy az ti vigasztok, mert mennyegben ti jutal-
matok.

Ez az ti vigasztalastokra, ha ti juttok testi halatra, hittel
nezzetek az Jesusra, es erdemes aldozattyara.

Sem-

Semmit az halál nem árt nektek, sem az ördög nem bír 13
veletek, ha Christusban végig ti hittetek, bűnötökből es ha ki-
tertek.

Urunk Jესusbá kik meg halnak, igaz hitbē csak el aludnak,
reményegbē azok nyugodnak, dicsőségre mert föl tamadnak.

Siejsünk tehát mi meg terni, hitetlenségűl is el szakadni, es
hitünket Christusban vetni, hozza erőssen ragaszkodni.

Vesünk el minden ketelkedést, nagy fertelen síraft keser-
gest, ne karomlyuk mi az Ur Istent, hogy el vőtte mi embe-
rünket.

Inkab ő neki halat adgunk, hog halálból meg szabadulunk,
mert az által életre megünk, dicsőségre menendők vagunk.

Tartozunk halál fizetessel, csak hogy legyünk jó keűlet-
tel, igaz hittel lelki örömmel, leűnk Jესus idvőzítőnkkel.

Az kép-mutato keresztényenek, örök halált es poklot nyer-
nek, de az hivesek meg menekednek, örök életre be vitetnek.

Dicsiret legyen az Atyának, es Fiúnak Jესus Christusnak,
mi dicső föl tamadasunknak, mind örökke Uralkodonak.

M A S. Rövid életnek halála után dicsőségre tamadunk.

Nota: Ier temesűk el az testet, &c.

MEgertsetek keresztényenek, kiknek Christus vezérőtök,
sőt igije ősvényetek, mert örömet mondok nektek.

Im lattyatok maradasunk, ez vilagon nyajassagunk,
rővid minekünk lakasunk, egy-mas közöt vigassagunk.

Csuda hamar mert életünk, változando az mi testünk, de
ezen ne keseregjűnk, se az Istent ne ingerlyűk.

Halat adgyunk sőt ő neki, hogy ő velünk azt miveli, lel-
kűnket hozzaja vabi, ez föld tőmlőczéből ki vesi.

Mert végő nap földből testünk, el föl tamad ébersegűnk,
ne legyen benne kesegűnk, s. Job mondgya ezt minekünk.

Emellyűk föl mi hívűnket, varjuk vigan Istenűnket, ajan-
lyuk neki lelkűnket, hogy ő igazgasson minket.

Lam az Christus menyországból, itiletkor udvarabol, An-
gyalival dicsőségből, mint Biro le jű az Eghből.

D

Trom-

Trombitálnak az Angyalok, kiknek savat megh hallya-
tok, megh romlanak magassagok, hegyek völgyek es az
halmok.

Urunk akkor nagy fölseggel, sok bentekkel fenyeleggel,
közep arant seregevel, őriz minket kegyességgel.

Bekelességgel így szól nekünk, kik ő benne itt mi hittünk,
jöjjetek el Atyam aldotti, draga aron vót juhái.

Adom nektek Országomat, vele ő ve en magamat, hittetek
diadalmamat, vegyetek el koronamat.

Akkor mi mind az Jeshoz, Angyalokkal mi Urunk-
hoz, gyűjtetünk mi az Szentekhez, miat mennyei sere-
gekhez.

M A S.

Ezechielnak 37. részéből, az föl-tamadásról.

Nota: Emlékezzünk mi keresztényen: &c.

SErkeny föl már ember bűneidből, vég értelmet Isten igi-
jéből, intettetel az holt példajokból, ki kel mulnod hid-
gyed ez világból.

Keserves itt teneked életed, es siralmas minden te őve-
nyed, tanításat írasnak ha vesed, Ezechiel mit szollyon meg
ertsed.

Igy írja ezt nekünk Ezechiel, vigasztalvan ő minket ezek-
kel, el hidgyúk ezt mi tellyes hitünkkel, ki bizonyít Isten
befedével.

Ki vón engem az Urnak bent Lelke, Lelki látás serint egy
mezőben, es mutata csontoknak soklagat, kinek ember nem
tudhattya samat.

Kerde engem az Istennek Lelke, ha ez csontok többbe el-
neneke, ezt tudhattya Istennek bölcs titka, föl-tamadni Isten-
nek hatalma.

Parancsola hogy en Prohpetálnak, es nekiek Prædikálni
kezdek, Ur savara nekiek így szollek, tanúságból nekiek így
mondek.

Szaraz csontok Uratok befedet, hallyatok megh az Isten
inte.

intezet, drága szavat sеп vigasztalását, felőletek megh irt de: 14
cretomat.

Hogy titeket lelekkel, testtel, innal, föld öltöztet bűrral,
kezzel, labbal, semmel, füllel, minden ekesseggel, ajande-
koz meg uyjult sепseggel.

Ezt mikoron az csontoknak mondam, nagy zörgefet az
csontoknak hallam, az Ur szava be telek en latam, egy nagy
serrel labra alla ottan.

Mert izenkent csontok mind egy masha, innal bűrral úk
csipaltatanak, az Ur előtt talpokra allanak, lelkőkben-is úk
megh Uyjulának.

Elő ember somorusagodat, vigasztallyad ezzel banatidat,
győzd meg hittel sok nyavalyaidat, ki-muladra kebits te
magadat.

Ne itillyed lehetetlen voltat, te testednek az ő uyjulását,
föld gyomrabol ő föld tamadásat, csak hidd az Ur igazságos
szavat.

Istent hidgyed oly mindenhatónak, ki parancsol földnek
meynek víznek, az halálnak pokolnak ördögnek, kik Isten-
nek mindenkör engednek.

Ha az halál bűnünkert meg rutit, igaz Isten kedveből föld
eppit, ki erette ismeg föld ekesit, Országaban Fiaert be sollit.

Ott megh nyugot minket faratságtul, lelki testi nagy ken-
vallasoktul, fenlik orczánk Isten latsáatul, rest ad nekünk
nagy boldogságaból.

Atya Isten ezért tiszteltessel, Jesus Christus ezért dicsir-
tessel, oh Szent Lelek föld magasztalással, Szent Haromságh
örökke aldalással.

K M A S. Nota: Emlkezzünk mi keres, &c.
Erebtynenek kik Christusbán biztok, hinnenetek kel hogy
bűnert megh haltok, jövendőre ismeg föld tamadtok,
Isten Fia szavat hogy halljátok.

Ez vilagnak el kel vegeztetni, az Christusnak ismeg el kel
jüni, előket es holtakat itilni, mindenektől samot akar venni.

Jövetelében dicsőségben, sőt Angyalok vele egyetemben, ó Kiralyi fölleges fekéiben, igaz lehen itilet tetelben.

Nagy kegyelmes lehen az Hívekhez, kik halgatnak ó sőt bebedehez, rettenetes az hitetlenekhez, kik biztanak hamis erdemekhez.

Szep bebeddel meg aldgya az híveket, meny-országban rehesíti őket, meg atkozza az hitetleneket, örök tűzre vetteti mind őket.

Legyen azért felelem bennetek, à Christusban legyen nagy hitetek, Atyafi szeretők legyetek, itiletre hittel keűllyetek.

Közel vagyon itiletnek napja, bizonytalan halálnak oraja, siki annak idejet nem tudga, azért mindē ő magat meg oyya.

Int fejenkent Christus hogy vigyazzunk, az Istenhez gyakran sohazkodgyunk, keűletlen hogy ne találtaűnk, de nagy bizvaűt mi elő alhaűnk.

Senki sivet az faytalanfaggal, meg ne nehezitse robzodással, reűegűeggel nagy sok zaballással, sem életnek sorgalmas gondgyaval.

De foglallyuk magunkat jozonfagban, mertekletességben vigyazásban, uy életnek artatlanfagaban, igaz hitnek holtig vallásban.

Igaz hitben azért meg maradgyunk, az Christufrol mindenkor vallatű tegyűnk, hogy ő tūle sőt aldomaűt vegyűnk, örök boldogfagot tūle vegyűnk.

Nagy dicsiret adassék Atyának, Szent Fiaoknak mi Urunk Christufnak, egyetemben az vigasztalonak, dicsűűleges boldog Haromsagnak.

M A S. Nota: Emlkezzűnk mi keresűtyen, &c.
Emlkezzűnk az mi életűnkben, hogy meg kellyen halni mi testűnknek, vitezkeűgyűnk az mi életűnkben, hogy ne veűűnk el az mi lelkűnkben,

Meg gondollyuk romlot termesűtűnket, testűnkbeli nagy veűedelmeűnket, igyekezzűnk el haűni ezeket, es Istenhez vezerlyűk életűnket.

Ezt

Ezt jól látjuk ez mostani testben, hogy meg kelljen hal- 15
ni életünkben, föl serkennyünk azért mi lelkünkben, hogy ne
elsünk nagy veszedelemben.

Jegykről jó nekünk példát vennünk, és Átyakról mostan
emlekeznünk, kik bizonyosat tettek minékünk, Ádám miatt
hogy mind meg kell halnunk.

Jaj minékünk ha föl nem serkenünk, halálunkhoz hogy ha
nem késülünk, örök életet akkor el veszünk, örök halált ma-
gunknak választunk.

Csudahattyuk embernek vaklát, kik nem látják Isten
igazlát, de követik vilagnak vaklát, kik el vesztik Isten-
nek orlát.

Jobb volt volna nem tudni Anya mehet, hogy nem mint
ez vilagot követni, az Istennek haragját föl venni, örök kén-
ra ő magát bocsatni.

Christus Jესust kik veszik szívökben, es jól élnek jambor
erkölsökben, el nem vesnek bizonytal életökbe, de be men-
nek örök dicsőségbe.

Szükség azért mindnyajan vigyaznunk, es hűnünkben im-
mar föl serkennünk, Szent irasra igen igyekeznünk, hogy
Christussal örökke élhesünk.

Ez mostani testből ki mulasunk, olyan lehen mint az mi
alvásunk, mert életre ismeg föl tamadunk, az Christussal
mind örökke élünk.

Nagy vigalag ez az mi lelkünkben, föl tamadunk ismeg
mi testünkben, vitezkedgyünk az mi életünkben, hogy ne
elsünk ördögnek kezében.

Az Christusban kik biznak szívökben, es jól élnek ez föl-
dön életben, el nem vesnek soha ő lelkekben, föl tamadnak
örök dicsőségben.

De az kik nem hisnek igijében, fertelmesen élnek életék-
ben, mind el vesnek testekben lelkekben, ördögökkel ken-
lodnak egyetemben.

Jól meg lassuk mindnyajá keresztyenek, el ne vessünk min-

nyajan lelkünkben, meg jobbuljunk az mi erkölcsünkben,
ne találtaunk hitvan életben.

Dicsirteflek az Atya Ur Isten, Szent Fiával az ő igejében,
Szent Lelekkel örök dicsőségben, Mind örökke Isteni
főlségben.

C M A S. Nota: Iertemessük el az testöt: &c.
Christusnak hú keresztényeni, illik ezt nektek meg tudni,
Az bűnert hogy meg kel halni, Halal által idvözülni.
Adamnak nagy vetke miat, Halal falla mindnyajunkra,
meltok valank karhozatra, örök pokolnak kenyara.

De kik à Christusban hisűnk, Halaltul semmit ne fellyűnk,
Sőt ily remenségben legyűnk, Halalbol életre megyűnk.

Nem fűkseg hat bankodnotok, Holtakon siraokoznotok,
Pogany modra jaygatnotok, mint ha hit nélkül volnatok.

Mert az kik hitben ki mulnak, azok Christusban nyu-
gofnak, utolso nap föl tamadnak, Christussal eggyűt vi-
gadnak.

Kik meg ez vilagon életék, ez legyen dolgotok nektek, az
bűnnek veget vessetek, es az Christusban hidgyetek.

Az bűnök ellen allyatok, es fűntelen vigyazzatok, gya-
korta imadkozzatok, kesertetben ne jussatok.

El hadgyatok minden gonofst, irigyseget, ragalmazast,
gyűlöfseget harag tartast, es nagy fok balvany imadast.

Refegsegtűl tobzodastul, ez vilagi fok gondoktul, élet-
nek nagy munkajatul, oyja magat minden attul.

Jozonsagot kövessetek, mertekletessen életetek, jambor-
sagot visellyetek, es irgalmasok legyetek.

Ha ti ezekben maradtok, igaz hitben es ki multok, bi-
zonnyal el nem karhoztok, de örök életet nyertek.

Varjuk mi idvözitűnket, hidgyűk meg szabadit minket,
es változtattya testűnket, dicsőségre visen minket.

Dicsiret Atya Istennek, Christusnak idvözitűnknek,
egyetemben fent Leleknek, Szent Haromsag
egy Istennek.

MAS.

Sok nyomorúsággal élete embernek, rakva minden rebe az ő idejének, kik bűnert haragjat jelentik Istennek.

Ime ő az embert ssep ajandekaval, föl ruhazta vala halhatatlansággal, minden allatokon valo Urasággal.

De hirtelenséggel lón nagy változása, ssep ekkéségének iszonyu romlása, fejedelemségből juta nagy rablásra

Ezeknek oka lón az haladatlanlag, kire embert vive őrdőgi családság, bűnert követkőzek minden nyomorúság.

Rajtunk im hol immar à bűnnek ő soldgya, betegség karvallas es halálnak kenya, sok nyomorúságnak keptelen igaja.

Jay azért csak immar ez földön életünk, mert keves ideig tart gyönyörűségünk, hirtelen változik minden ekkéségünk.

Viraghoz hasonló élete embernek, kit latunk seműnkely mely hamar el vesnek, reggel viragoznak s-mayd tűzben vettetnek.

Sőt olyan mint arnyek ez földön életünk, mert hamar el mulik minden dicsősűségünk, ma kevelyen jarunk holnap meghalhatunk.

Igen gyönyörkődől ember gazdagságban, mint-ha mind örökke élet ez vilagban, nem tudod mely oran tesnek koporsóban.

Az te gyenge tested tudode mi lesen, minden allatoknal utalatosb lesen, kegyoknak bekaknak eledele lesen.

Ne igery magadnak te hősű életet, es ne halogassad te meg terefedet, mert mikor nem varnad meg kerik lelkedet.

Oyjad igen magad testi batoriságtul, mint az Christus tanit nehez tobzodástul, el ne vonyattással ez család vilagtul.

Sok példakból latod neked meg kel halnod, de mikoron lesű idejet nē tudod, azért sűksűg neked mindēkor vigyaznod.

Igen ssep példaban Christus Urunk mondgya, hogy az halal olyan mint loponak dolga, veletlen el megyen másnak romlásara.

Rea gondgyok vagyon az hazi gazdaknak, jövese mikor
ron

ron történik loponak, akkor vigyazzanak hogy kart ne val-
lyanak.

Tulaydonfaga ez lattyuk az halálnak, hogy binten akkor
jú el mikor nem varnák, azért búkleg hogy mindenek vi-
gyazzanak.

Azt felelő napra bizony nem veheted, melly oraban folit
bizony el kell menned, kart vallás hog ha nē leben keűleted.

Hadg beket azért te ember kevelysegnek, vels veget idejē
minden bűneidnek, hogy tistán adhassad lelkedet Istennek.

Dicsiressel Uram örökke mennyegeben, ki egy Istensegben
vagy három semelyben, halalunk orajan leg segitseg, Amen.

M A S. Nota: Iesus Christus Istennek, &c.

Iesus Christus Ur Istennek Fis, mindeneknek ki vagy bira-
ja, ez vilagnak meg tartója, hiveidnek legy oltalma.

Ohaytással mi bönnyörgünk, kegyelmes bekedhez jaru-
lunk, segitseget túled varunk, az halalban legy oltalmunk.

Az te bönnyű halalodert, kerekt-fán lőt ken vallasodert,
draga vered hullasaert, ne vels el túled ezekert.

Nyavalyaval mi életünk, rakva vagyon minden őve-
nyünk, előttünk forog halalunk, ki ellen legy bizodalunk.

Nincsen ez ellen orvosság, te kivülled semmi vigasagh,
vayon csak nagy nyomorusag, bívünkben te legy batorisag.

Ez életnek arnyekabol, mikor ki mulunk ez vilagbol,
akkor Aryai voltodbol, mellettünk legy meny-orisagbol.

Semminemű kesertetünk, ne essék ketsegeben esefünk, ör-
dög ellen diadalunk, te legy mindenben oltalmunk.

Sies Uram segitsegre, legyen gondod az mi lelkünkre, te-
kints Christus erdemere, ne adgy őrdög gyótrelmere.

Jo voltodat meg ne vonnyad, Szent Lelkedet vezerül ad-
gyad, mi bívünket vigasztallyad, örök élettel biztassad.

Diadalunk őrdög ellen, Sze-bollonk legy mindenek ellen,
hogy ne jusunk kesertethe, tartis meg vegig igaz hitben.

Ezt mi velünk el hitessed, mi bívünkhen el pecsetellyed,
hogy mikor lelkünk ki mulik, miadgyart te hozza vitetik.

Rom.

Romlása mikor testünknek, vége közelget életünknek, 17
nincs biztatója szívünknek, legy oltalma hivednek.

Ínak mikoron meg nyulnak, izek erek meg szakadoznak,
állunk kaptzai ropognak, es fogaink csikorognak.

Verünk bennünk meg alubik, erzekensleg mebbe tavozik,
az leiek igen buskodik, órdög ellen tufakodik.

Sies azért segítsegre, faydalminknak könnyebsegere, lel-
künket örök életre, Szent Atyának vigyed Amen.

M A S. 2. Corinth. 4. & 5.

Nota: Hadgyatok el hú keres: &c.

SZent Pal Apostolnak irása, lelkünknek vigasztalása, az ha-
lal ellen biztatósa, ez keppen vagyon ő mondása:

Az külső ember ha meg romol, az belső ember el nem
bomol, nyavalyainkban el nem romol, de naponkent jobban
meg uyjul.

Nyo norusaginknak ideje, keveset tart raytunk ereje, de
azoknak el benvedese, leben nekünk dicsőségünkre.

Most ez jelen valokat lattuk, csak a mulandokat né varjuk
de jövendőket mi remenlünk, az örök boldogságot varjuk.

Testünk nekünk ha meg rontatik, Iako hely Istentől ada-
tik, menyben kez nélkül eppittetik, örök életünk meg adatik.

Sok fohazkodást azért tesünk, hogy mennyei hazát kiva-
nunk, melyben Istentől helyheztetünk, ha jo életben talál-
tatunk.

Mert az testet az kit viselünk, nagy nyógeffel terhét ben-
vedgyük, az halal meg romlot' azt hibbük, életnek örökseget
vebbük.

Isten minket arra teremtet, az életre minket kebitet, lelke-
vel magának el jegyzet, szívünkben nagy örömet bórzót.

Tudgyuk hogy míg ez testben vagyunk, az Istentől ta-
voly buydosunk, örökke valot most nem latunk, mert hittet
jövendőt kivanunk.

Vagyon azért nagy batorságunk, testünktől el valói kiva-
nunk, Istenhöz költözni akarunk, vele eggyüt örökke élünk.

E

Erre

Erre legyen moston nagy gondunk, hogy Istennek kedve-
ben legyünk, akár az testben itt lakozzunk, akár az testből ki-
költözzünk.

Mert mind az itéletre megyünk, Christus eleiben vite-
tünk, annak jutalmát el kel vennünk, vagy jot vagy gonozt
cselekedtünk.

Minden ember jot meg gondollya, mely nagy az Istennek
haragja, az bűn ellen bossu-allasa, azért életet megh job-
bita.

Az Christus nekünk bizodalunk, jövendő haragtul ol-
talmunk, csak legyen benne igaz hitünk, hit mellet legyen jo
életünk.

Dicsirteftek az örök Isten, Atya, Fiu, Szent Lelek Isten,
harom személyben egy Istenfegh, adgyon örök életet,
Amen.

Ex Iobi 1. & 2. in procuratione funerum.

SI bona suscepimus de manu Domini, mala autem
quare non sustineam? Dominus dedit, Dominus
abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit
nomen Domini benedictum. In omnibus his non
peccavit Iob labiis suis, neque stultum quid contra
Deum locutus est.

M. Ha sok javat, es aldasat az Istennek életünkben keres-
tyenek el vöttük. Ez mostani keferüfeget, mellyel jo aka-
rattyabol megh latogatot, miért nem fenvednök beke-
seggel.

Chorus. Az Ur atta volt, az Ur vötte el is, az mint az
Urnak tetset, es rendelte volt, ugy löt az dolog, legyen az
Urnak neve dicsiretes mind örökkön örökre.

M. Nam

M. Nam ez fele nagy bannatyaban az sent Job Isten ellen is
nem verközöt, es az ő ajakival bolondsagot nem sollot. Ha-
nem inkább az Urnak nevet nagy Isteni felelemmel dicsirte,
es az Isten cselekedetit siralmaban föl magasztalta.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vötte el-is: &c.

M. Mi-is azért azonkeppen, mindent valami keferűség
reank követkőzik, csendes bekefeggel azt el benvedgyük,
tudvan azt, hogy életünket Isten adta volt, es ugyan azt ő
fölsége el-is vehette.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vötte el-is: &c.

M. Gondollyuk megh azt-is hogy az Ur az ő hiveinek
orszagot förzöt, mellyet nekik ez életnek utanna megh ad.

Add meg Ur Isten jo voltodbol azt nekünk-is, es vigy be
minket halalunk utan az örök életnek boldogsagaba.

Chorus. Az Ur adta volt, az Ur vötte el-is: &c.

SEQUENTIA SEU PROSA.

Hoc est:

Versus rhythmici continentes meditationem de
extremo iudicio, & orationem pro remissione
peccatorum.

Dies iræ: dies illa,
Solvat seclum in favilla,
Teste David cum Sybilla.
Quando tremor est futurus
Quando Iudex est venturus,
Cuncta strictè discussurus.
Tuba mirum spargens sonum,
Per sepulchra regionum,
Coget omnes ante thronum.
Mors stupebit, & natura,
Cum resurget creatura,
Iudicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
In quo totum continetur,

Unde mundus judicetur.
Iudex ergo cum sedebit,
Quicquid latet, apparebit,
Nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc dicturus?
Quem Patronum rogaturus:
Dum vix iustus fui securus.
Rex tremende majestatis,
Qui salvandos salvas gratis,
Salva me fons pietatis.
Recordare Iesu pie,
Quod sum peccator fœditus

Quærens me sedisti lassus :
Redemisti crucem passus :
Tantus labor non sit cassus.
Iuste Index ultionis ,
Donum fac remissionis ,
Ante diem rationis.
Ingemisco tanquam reus ,
Culpa rubet vultus meus ,
Supplicanti parce Deus.
Qui Mariam absolvisti ,
Et latronem exaudisti ,
Mihi quoque spem dedisti.
Preces meæ non sunt dignæ ,
Sed tu bonus fac benigne ,
Ne perenni cremur igne .

Inter oves locum præsta ,
Et ab hædis me sequestra ,
Statuens in parte dextra.
Consutatis maledictis :
Flammis acerbis adjectis :
Voca me cum benedictis .
Oro supplex & acclivis :
Cor contritum quasi cinis ,
Gere curam mei finis .
Lachrymosa dies illa ,
Qua resurget ex favilla ,
Iudicandus homo reus :
Huic ergo parce Deus ,
Pie Iesu Domine ,
Dona eis requiem .

A Z O N S E Q U E N T I A M A G Y A R U L .

AZ nap el jő nagy haraggal ,
Mely meg emest mindent langal :
David mondgya Sibillával.
Nagy felelem akkor leben ,
Mikor Biro sekben leben ,
Mindent hogy meg hannyon veszen.
Akkor trombitak zengenek ,
Hogy mindenek föl kellyenek ,
Christus sekinel legyenek.
Halal remül f az termeset ,
Hogy föl tamad minden nemzet ,
Birora is aligh nezhet.
Könyvet akkor elő hoznak ,
Kiben mindent irva latnak ,
S törvent teének ez vilagnak.
Biro mikor sekben ülend ,
Akkor minden nyilvan leend ,
Bún bűntelen el nem menend.
Ott mit mondgyak bűnös fejem ,

Ki le-

Ki lehessen remensegem,
Holot meg az jo-is fellyen.

O felleges nagy kiralyfagh,
Ki jokhoz ingyen kegyes vagy,
Engemet is akkor ne hadgy.

Uram Jesus emlekezzel,
Hogy erertem földre jöttel,
Ne vesels el kit meg mentel.

Farafagot ertem vállal,
Az kereszt-fán hogy kint latal,
Ne legyen hiyjas ez halal.

Büntetésben igaz Biro,
Enged megh mi bennem nem jo,
Az sam adas miglen el jo.

Fohazkodom mint nagy bünös,
Pirult orczam buntül terhels,
Kerlek nekem legy kegyelmes.

Az Mariat lam megh tartad,
Az tolvayt-is megh halgatad,
Ez peldakat nekem hagyad.

Melatlan en könyörgesem,
De te vegyed kegyelmessen,
Hogy örök tűz ne egessen.

Allás engem juhok felől,
Es vallás el gödöllyektül,
Hogy lathás jobb kezed felől.

Gonosokat mikor atkósz,
Örök kínra kiket hogy vonsz,
Akkor engem jokkal nyugósz.

Könyörgők alazatosán,
Mert vagyok nagy fomoruvan,
Vegh napomon, legy otalmam.

Mely siralmas lehen az Nap,
Mikor az test tűzből tamad,
Biro előt es samot ad.

Oh Ur Isten irgalmazz,
Kegyes Jesus mi Urunk,
Adgy nekünk nyugodalmat.

V E G E.

I N T E S.

Mivel hogy ez halott Enekek, ez előtt való Enekes Könyvel egy-
gyűt jarnak; Ennek okaert az mellyek abból ide-is neztének volna,
itt azokat rövidsegnek okaert el hadtuk, mint:

Ur Isten irgalmazz nekem:

Legy irgalmas Ur Isten mi nekünk:

Ísmeg, Dög halálnak idejen igen illendő mondanía:

Mi Urunk Iesus Christusnak:

Ísmeg, Az meg somorodot sivnek vigasztalására mondhatni:

Hisünk mind egy Istenben, &c.

Augustinus, in libro de agenda cura pro mortuis.

*Vocantur ante tempus boni, ne diutiùs vexentur à noxiis: Malè verò &
impii tolluntur, ne diutiùs bonos persequantur.*

Idem, De doctrina Christiana, libro 2.

*Non potest malè mori, qui benè vixerit: & vix benè moritur, qui malè
vixerit.*

MUTA-

171 Anno novo Licenda

1. Ad idcirco eorum napon, nagy
Tista szivel azon urunkat uj E. fundatorem
mi utjadgyunk

2. Ezen napon az szüz Maria az o
font. sziat foite vitagra, uy

3. Bethlehem evarejban egy istalokom
partaban, takar van egy kis dea penon, uy

4. Juszoseg menyben az ur Janick
Bekejsegi legyen földi nepekk, uy

5. Gagyatok menybol ala jövenek
Nagy keseretet okeneklenek, uy

6. Am az Karom Boloz Gyllagot lata
sz. szivekben gondalyakvata

7. Menyüök keresük es meg talalyuk
Ez jandekozuk Menyey Echalyst, uy

MUTATÓ TÁBLA.

12
20

A.					
Adgy idővel leges ki mulaszt,	7a	Ieronymus szentekről,	8a		
Az mi életünknek :	3b	Iesus Chr. Istennek 6. Fia,	10b		
Az Istennek jó voltató	7b	Iesus Christus Ur Istennek,	16b		
... nagy haraggal,	18b	Hitekünknek...	12b		
Az örök élet mi legyen,	4b	Isten hivei az kiváltak,	12b		
Az Ur Istennek jó akarat.	6a	<i>Iam mæsta quiesce quæreb</i>			
C.		K.			
Chiliasznak hív keres.	15b	Keresztények kik Christ.	14a		
D.		M.			
<i>Dies ira, dies illa,</i>	10a	Meg emledek keresztények,	14a		
E.		Meg babadultam	10b		
Ember emlékezzél sz...	10b	<i>Vircha vna in morte sumus,</i>	12a		
Ember emlékezzél utol.	12a	Meg emlekezzél meg	4a		
Emlekezzél sz ember,	9a	<i>Nunc dimittis servum</i>	10a		
Emlekezzünk az mi ele.	14b	O.			
Emlekezzünk az utol.	10b	Oh meg halando ember,	5a		
Emlekezzünk mi keres.	6b	Serkény föl mar ember,	13b		
F.		Sok nyomorulaggal	16a		
Fejenkent mi erről emle.	4a	Szent Pál Apostolnak	17a		
H.		<i>Si bona suscepimus</i>	17a		
Haldando emberek,	16a	Tudgyuk Uram Isten,	16b		
Ha sok javat es alofat	17b	Tudgyuk azt hogy fejen.	8b		
I.					
Iertegyük az testet,	10b				

MORS SCEPTA LIGNONIBUS
AQUA...

